

17.12.1936

מודיע יואב לדוויד, שהמופתי אוסף כספים -

בעזרת הטלת אימה. המטרה גיוס 2000 איש בשביל ההרים.
כל איש יקבל 25 לא"י - 10 לא"י בשביל רובה, 15 לא"י בשביל
משפחתו.

17.12.1936

הבוקר אמר לי משה שהועדה רוצה לשמוע את חיים
דווקא מחר - ובכך "ערותי" בטלה.

20.12.1936

בעתוני הארץ חופיעה הבוקר הודעה כאילו רשמית,
שאני אסיים עדות הסוכנות. אעיד בדלתיים-סגורות, ואולי
גם - בישיבה פתוחה. הודעתי בישיבת ההנהלה, שהדבר נודע
לי רק מפי העתונים - ואין לו שחר.

23.12.1936

רק היום הגיעה לידי עדותו של חיים מיום ו'
(18 בדצמבר), ואשר יגורתי - בא. עדות זו היא לדעתי
אסון פוליטי. לפני שבועיים הבעתי בהחעיירות חברים מצומצת
דעתי שאסור לתת לחיים להעיד בדלתיים-סגורות. כוחו של חיים
גדול כשהוא מסתער והוא מדבר יחידי. בוויכוח הוא חדל-אונים,
וביחוד כשהמתווכח אתו רצונו ברור ויודע את הענין אשר לפניו.
אין בכוחו של חיים לעמוד בפני אנגלים תקיפים ואדיבים,
רצונו אינו חזק דיו, ידיעת הענינים אינה מספיקה ואסונות
ותקיפות הפנימית רומפות.